

RUNAĆ SIĘ (3) *vb pf*

praet 3 sg f runęła się (1). $\diamond$ *3 pl m pers* runęli się (2). [subst runęły się.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Spaść z rozpędem, zwalić się; abire impetu, irruere, procumbere PolAnt (3) :

[*runąć się na co*: *Ípádł defcz i przyfzły rzéki vderzyły wiatry i obily [!] się o (marg) runęły się na (-) onto dom/ a on nieupádł/ a to ifz ná íkale vgruntowany był. MurzNT Matth 7/25.*]

runąć się w co (1): *MurzNT Luc 8/33; [A oto wśzyftka trzoda onychcto świni/ runęła się íprzykra w morze i pozdychały w wodách MurzNT Matth 8/32].*

a. *Napaść, rzucić się na kogoś [na kogo] (2)* : *Symeon á Lewi [...] pomsćili sie íromoty/ [...] obá wzyawłfy myecze runęli sie ná Sychemuía y oycá yego/ ktore wtym zábili. GliczKsiqż C5v, H7.*

Formacja współrdzenna: runąć.